

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπασι ἡ δις, λ. 40, τρις ἕως ἑκάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἕως ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ΦΑΤΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὅτε ἤρξατο ὁ κ. Τρικούπης τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου, ἐπέβητο ὑπὸ ἐπιδημικῆς ἀχρηματίας τοσοῦτον δεινῆς, ὅσον καὶ ὁ τῆς Θήρας ἰσόβιος ὑποψήριος ὑπουργός. Ἀλλὰ μετὰ τὴν πολιτικὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Κεχαγιᾶ ἐζήτει καὶ ἡ ἔθνικὴ Τραπεζα ὄργανον κατάλληλον ἐν τῇ ἑλληνικῇ πολιτικῇ. Τάχιστα ἄρα μεταξὺ τῆς ἔθν. Τραπεζῆς καὶ τοῦ νεοαρροῦ ἀγγλομαθοῦς συνήθη συμβόλαιον ἀγοραπωλησίας. Ἀπεμπωλῆσας τοιοῦτοτρόπως ἑαυτὸν ἔμαθεν ἑνωρὶς ὁ κ. Τρικούπης ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἣν ἐπόθει νὰ διοικήσῃ, ἄλλη πολιτικὴ ἀρχὴ δὲν ὑπάρχει ἢ ἡ τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως τῶν προσώπων. Ἐκτοτε ὁ ἀνθρωπος ἐφαντάσθη τὴν Ἑλλάδα ὅλην πτωχὴν καὶ ταλαίπωρον, ἐκλιπαροῦσαν τὸν ἄρτον τῆς ἀπὸ τὰς ἀδράς του χεῖρας καὶ θυσιάζουσαν χάριν τοῦ ἄρτου τούτου τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ ἔθνικόν της μέλλον.

Καὶ ἐν ὅσῳ μὲν ἦτο ὁ ἔσχατος μεταξὺ τῶν ἐσχάτων, ἐν ὅσῳ εἶχε σύντροφον καὶ σύμβουλον τὸν κ. Κανελλίδην, δὲν ἔπαυεν ἐπαγγελλόμενος πᾶν ὅ,τι ἔνεκα τῆς ἀπειρίας καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῶν ἑλλήνων πολιτευτῶν ἠδύνατο νὰ ἐξάψῃ τὸν πρὸς τὰ καλὰ ἔρωτα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὴν πρὸς τὸ ἔθνικόν του μέλλον ἐπίδοσιν. Εὐθύς ὁμοῦ ὡς ἠδυνήθη νὰ ἐνισχυθῇ, ἔνεκα τῶν γνωστῶν δυστυχῶν περιστάσεων, ἤρξατο πάραυτα ἀπολακτίζων πάντας τοὺς λοιποὺς φίλους, τοὺς μὴ καταγομένους ἐκ τραπεζιτῶν ἢ μὴ ὑπηρετήσαντας παρὰ τινι τραπεζῇ μὲ τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὁσφύν. Μετ' ἀνηκούστου καὶ ἀγγλικῆς ἀναιδεῖας προβαίνει καθ' ἑκάστην διαψεύδων ἑαυτὸν καὶ ὑπομιμνήσκων εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὸν ὑπάλληλον τῆς ἔθνικῆς Τραπεζῆς, τὸν λαλοῦντα φανερώς μὲν περὶ τῆς ἡθικῆς καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ, κρυφίως δὲ περὶ τῆς ὑψώσεως τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ἐνδεχομένων κερδῶν τῆς Κωπαΐδος.

Παραπονεῖσθε ὅτι πεινᾶτε; δράμετε νὰ προσπέσετε εἰς τοὺς ἀρχιτεκτονικοὺς πόδας τοῦ κ. Τρικούπῃ, θυμιάσατε τὴν ὀνικὴν εὐγλωττίαν τοῦ Τρικούπῃ, τὴν τερχτόμορρον σοφίαν τοῦ Τρικούπῃ, ἐγγραφεῖτε εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὠτακουστῶν καὶ τῶν καταδοτῶν καὶ θὰ μεταβληθῇ ἡ τύχη σας. Ἡ κοινωνία, τὸ ἔθνος, τὸ μέλλον συνεκεντρώθη εἰς τὴν ἀποτρόπαιον ταύτην φατρίαν, ἥτις ἐκολάκευε τοὺς ἔθνικοὺς πόθους πρὶν ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀφ' οὗ ἔμεινε κυρία τοῦ πεδίου, ἐννοεῖ νὰ δεσποζῇ διὰ τῆς πείνης. Τί

πτωχύνει τὸν λαόν; τί πλουτίζει τοὺς μεσίτας; τί ὑπερτιμᾷ τὰς τροφάς; τί ἐξοντώνει τὰς μικρὰς περιουσίας; τί πιεζει τὴν ἐλευθέραν ἐργασίαν; Τὸ ὑπουργεῖον εἶναι ἑτοιμὸν νὰ διατυπώσῃ αὐτὸ εἰς νόμον ἢ διάταγμα διὰ νὰ ἀρπάξῃ, νὰ πτωχύνῃ, νὰ καταστρέφῃ νομίμως. Αἰσχος εἰς τοὺς ἀπαταιώνας, ἀλλ' αἰσχος καὶ εἰς τοὺς ἀπατηθέντας καὶ πρώτιστα πάντων εἰς τὸν γράφοντα τὰ παρόντα!

Δι' αὐτὸ σᾶς προσεκαλέσαμεν, κάπηλοι, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν δι' ἀγῶνων καὶ κινδύνων, οὓς δὲν εἴσθε κἂν εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσετε, διὰ νὰ διαμοιράσετε τοὺς πόρους τοῦ ἔθνους; ἐπὶ προφάσεσι μυρίαῖς εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ ἐκθράσματα τὰ ὁποῖα ἀποκαλεῖτε φίλους σας, καὶ διὰ νὰ σπεῖρετε εἰς τὴν κοινωνίαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἀπελπισίαν; Εἶνε ἡ πείνα ἡ ἔθνικὴ σας πολιτικὴ καὶ τὰ δάνεια αἱ ἔθνικαί σας κατακτήσεις καὶ αἱ μετοχαὶ ἡ ἡθικὴ σας; Κάπηλοι, διατί δὲν ἐνοικιάσατε μίαν πτέρυγα τῆς παρὰ τῇ Τραπεζῇ οἰκίας τοῦ Β. Μετὰ διὰ νὰ πωλήτε τὴν ζάχαριν καὶ τὸ τέιον καὶ τὰ ἄλλα ἀποικιακὰ τῆς Ἀγγλίας προϊόντα, ἀλλ' ἤλθετε νὰ καπηλευθῇτε τὰ ἱερώτερα αἰσθήματα ἑνὸς ἔθνους καὶ τοὺς τρυφερωτέρους πόθους τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Οὐτιδανοί, τοὺς ὁποίους ὁ θάνατος κατέστησε σημαντικοὺς, μήπως νομίζετε ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατοικεῖται ὑπὸ πτωμάτων καὶ φαντάζεσθε ὅτι εἴσθε ἱκανοὶ νὰ τολμήσετε τὰ πάντα; Μωροὶ ἀλαζόνες! πολὺ ταχέως ἐλησημονήσατε ὅτι διὰ νὰ πολεμήσετε τὸν μακαρίτην Κουμουνδούρον μετ' ἐπιτυχίας, σεις καὶ αἱ γυναῖκες σας καὶ οἱ φίλοι σας καὶ οἱ ὑπηρεταὶ σας ἡμιλλᾶσθε ἀλληλοδιαδόχως νὰ μᾶς ἐπιδαφιεύετε τὰς εὐτελεστέρας κολακείας. Μὴ σᾶς μέλει, θὰ ἀποδείξωμεν καὶ ταύτην τὴν φράσιν καθ' ὅμων τί δυνάμεθα εἰσέτι, ὅταν μαχώμεθα ὑπὲρ τῆς ἡθικῆς καὶ τοῦ δικαίου.

Διότι ἐφθάσατε πλέον εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νὰ ὀργιάζετε μετὰ καταπληκτικῆς ἀναιδεῖας γυμνοὶ πάσης ἡθικῆς καὶ παντὸς δικαίου διότι δὲν σᾶς ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐξουσία, ἀλλ' ἐπιδιώκετε καὶ τὴν δυστυχίαν τῆς κοινωνίας, ἥτις σᾶς ἀνέχεται διότι δὲν σᾶς ἀρκεῖ μόνον ὅτι ἡπατήσατε αἰσχροῦς τὸ ἔθνος, ἀλλὰ χλευάζετε καὶ μετὰ κυνισμοῦ τὴν εὐπιστίαν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον σᾶς ἐπίστευσεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν. Εὖρον εὐρύτατον λειμῶνα οἱ ἀγέλαοι πρὸς βοσκὴν καὶ ἐπίστευσαν ὅτι δύνανται νὰ κοπρίζωσιν ἀνέτως ἐντός. Ὅχι δὲν εἶνε ἡ Ἑλλὰς, ἡ περισωθεῖσα ἀπὸ τῶν προδοσιῶν τῶν πατέρων σας, ἡ κατάλληλος πρὸς τοῦτο χώρα. Ἡ πολιτικὴ τῆς πλουτοκρατίας ἀποδεικνύει βεβαίως τὴν μοχθὴ

ρίαν και την άσυνειδησίαν τῆς ψυχῆς σας, ἀλλὰ συγχρόνως και την μωρίαν τοῦ ἐγκεφάλου σας, διότι τοιαύτη πολιτική εἶνε ὅ,τι ἐναντιώτατον τῶν παραδόσεων τοῦ ἑλληνισμοῦ και ἐντὸς ὀλίγου ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι σεῖς και οἱ μεσίται σας και ἡ πολιτική σας θὰ μεταβληθῇτε εἰς κόνιν και καπνὸν και δὲν θὰ βλάπτετε πλέον τὴν χώραν εἰμὴ ὡς βδελυρὰ ἀνάμνησις.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν δευτέραν ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τῶν διαγωνισθησμένων ἐν τῷ Ζαππεῖῳ διαγωνίσματι σκοπὸν ἔχοντι τὴν ἀποστολὴν εἰς Εὐρώπην τριῶν ὑποτρόφων σπουδασόντων τὴν γεωπονίαν. Ἐχομεν πεποίθησιν ἐπὶ τὸν ἀδυσώπητον πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων κ. Μανσόλαν, ὅτι αἱ ἐξετάσεις και ἡ ἀπονομή τῶν βαθμῶν και τὰ ἀποτελέσματα θέλουσι λάβει χώραν μεθ' ὅλης τῆς αὐστηρότητος και ἀμεροληψίας, ἀνεπιπτώσεων και μέσων και χατηριῶν, ἀλλὰ τῆς ἀληθοῦς ἀξίας, νικώσης και τῆς εὐφυΐας ἀποφασιστικῆς, κρινομένων τῶν νέων και ὑπὸ γενικὸν ψυχολογικὸν πνεῦμα και οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν τυπικῶν ἀπαντήσεων αἰτίνες πολ- λάκις οὐδὲν ἄλλο ἢ προσωρινὴν ἀπορνημόνευσιν δηλοῦσιν. Οἱ προσελθόντες εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐντὸς και ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος νέοι εἰσὶ νομιζόμεν εἰκοσιτέσσαρες τὸν ἀριθμὸν.

Ἀφίκετο σήμερον μέσον Σύρου ἐκ Γαλλίας προσερχόμενος ὁ κ. **Δημήτριος Δεληγεώργης**, ὁ πρωτότοκος τοῦ αἰοδίου Ἐπαμεινώνδα υἱός, διδάκτωρ τὰ Νομικὰ ἀναγο-

ρευθεῖς ἐν τῷ ἐν Λειψία πανεπιστημίῳ μετὰ κολακευτικῶ- τάτου βαθμοῦ, ὕστερον ἀπὸ λαμπρὰς πενταετείς περιήτου σπουδὰς διὰ τῶν καλλιτέρων πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς διακρινούσης τὸν νέον Δεληγεώργην ἀκράτου φι- λοτιμίας, πολλῆς ἐμβριθείας και ἐκτάκτου ἀντιλήψεως περὶ τὴν γλωσσολογίαν, τὴν μουσικὴν και τὴν ἐπιστήμην του. Ὁ νέος Δεληγεώργης θὰ καταλάβῃ βεβαίως μὲ τὸν καιρὸν διαπρεπῆ θέσιν μεταξύ τῶν νέων ἐπιστημόνων μας, χάριμα τῆς ἀτυχοῦς μεγαθύμου μητρὸς του και καλλώπισμα τῆς νέας γενεᾶς.

Μεθ' ὑπερβαλλούσης πολυτελείας, εἰς μέγα σχῆμα, ρο- δόχρους και εἰκονοστόλιστος ἐξεδόθη ἡ Ἀγγελία τοῦ τε- τάρτου ἔτους τῆς **Ποικίλης Στοᾶς**, τοῦ γνωστοῦ ἡμε- ρολογίου, τοῦ ἐκδομένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Ἀρσένη. Ὁ φι- λήμοσος ἐκδότης ὑπόσχεται τὸ προσεχὲς ἡμερολόγιόν του και ὠραιότερον και τελειότερον πάντων, και ὑπὸ εὐσώδῃ διάπλασιν τὸ πρῶτον ἐκ τῆς σειρᾶς, ἣν ὠνειροπόλησε και ἐπεδίωξεν. Ἀπαρτιθῆσεται ἐκ 32 τυπογραφικῶν φύλλων, θὰ περιέχῃ 30 εἰκόνας, και Μουσικὴν, ἀναγράφονται δὲ και συντάκται αὐτοῦ τὰ διαπρεπέστερα ὀνόματα λογίων, και ἄλλων γνωστῶν ἐπὶ δεξιότητι καλᾶμων, 55 τὸ ὅλον, οἶον τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ, Στεφάνου Ξένου, Ραῖδου, Βλά- χου, Γενναδίου, Πιλάχου, Καλλιόπης, Κεχαγιά και πολ- λῶν ἄλλων.

Ἡ παλάμη, ὁ γρόνθος, τὸ λάκτισμα, τὰ δύο χεῖρα μαζί, τὰ δύο πόδια μαζί, χεῖρα και πόδια, πόδια και χεῖρα, μέχρη και τῆς κεφαλῆς ἀκόμη, ὅλα αὐτὰ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ἐκ μέρους τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἐναντίον παντὸς ἐργολάβου τῶν ἀκαθαρσιῶν ἀποπειρωμένου διὰ λόγους κέρδους ἢ ἐκ ρωμαϊκῆς τεμπελιάς νὰ δηλητηριάσῃ τὴν πόλιν και ρίπτοντος αὐτὰ

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 533)

— Ἀπατᾶσθε, Ἐρριέττη, ἐγὼ ἀπευθύνομαι κατ' εὐθείαν πρὸς σᾶς, διότι ἡ βρῶνη και ἐγὼ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συ- νεννοηθῶμεν.

— Σᾶς εἶπον, πάτερ μου, δὲν θέλω νὰ νυμφευθῶ. Ἐν πάτῃ περιπτώσει, οὐδέποτε θὰ λάβω τοσούτῳ σοδαρὰν ἀ- πόφασιν ἀνευ τῆς συναίνεσως τῆς μητρὸς μου.

— Ἀλλὰ θὰ ἔχῃτε τὴν συναίνεσιν ταύτην, ἐὰν ἀποδε- χθῇτε τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Πέδρου Κάστορα.

— Δὲν θέλω νὰ νυμφευθῶ, ἐπανελάβεν ἡ Ἐρριέττη τρί- τὴν ἡδὴ φορὰν.

— Ἐν τούτοις, κόρη μου, πρέπει ὁ γάμος οὗτος νὰ γίνῃ, εἶναι ἀναγκαῖος, καταναγκαστικός.

Ἡ νεᾷς ἐφρίκασε και προσέβλεψε τὸν βαρόνον μετ' ἐκ- πλήξεως.

— Καταναγκαστικός! εἶπε

— Μάλιστα, καταναγκαστικός. Ἀκούσατε, Ἐρριέττη, ἀκούσατε. Ἀγαπᾶτε τὴν μητέρα σας, ἀγαπᾶτε τὸν ἀδελ- φόν σας, ἴσως δὲ ἔχετε ὀλίγην και πρὸς ἐμὲ ἀγάπην· δι' ὅλους ἡμᾶς λοιπὸν πρέπει νὰ νυμφευθῇτε τὸν Πέδρο Κά- στορα.

— Θεέ μου, ἀλλὰ δὲν καταλαμβάνω, ὑπεντοθόρισεν ἡ Ἐρριέττη ἀθυμοῦσα.

— Κόρη μου, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος, ἡ θέσις μου εἶνε φρι- κτὴ, εὐρίσκομαι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ... ἡ ζωὴ μου και ἀκόμη περισσότερον ἡ τιμὴ μου, ἡ ἰδική σας Ἐρριέττη, τῆς μητρὸς σας, τοῦ ἀδελφοῦ σας διακινδυνεύουσιν. Ὁ! Δὲν θ' ἀπαιτή- σῃτε νὰ ἐξομολογηθῇ ὁ πατήρ σας τὰ σφάλματά μου!... Ἐρ- ριέττη, δύνασθε νὰ μὲ σώσῃτε, σώσατέ με... Εἰς μόνος ἄν- θρωπος ἐν τῷ κόσμῳ δύναται ν' ἀπομακρύνῃ νὰ ἀποσοθῇ τὸν φρικαλέον κίνδυνον, ὅστις ἀπειλεῖ πάντας ἡμᾶς, εἶνε ὁ κ. Πέδρο Κάστορα. Ἐὰν τὸν ἀποκρούσῃτε, μὴ ἔχων πλέον συμ- φέρον νὰ τείνῃ τὴν προστατευτικὴν χεῖρά του, μ' ἐγκαταλι- πάνει και τότε ἀπόλλυμαι! Ἀλλ' ἐὰν συναίνῃτε νὰ τὸν συ- ζευχθῇτε, πάντες σωζόμεθα!

— Ὁ! ὦ! ἐπεφώνησεν ἡ Ἐρριέττη συγκεκινημένη και τὴν καρδίαν ἔχουσα συνεσφιγμένην ὡς ἐν μαγγάνῳ.

— Ὅταν κρατῇτε εἰς τὰς χεῖρας σας τὴν τιμὴν τοῦ ὀνό- ματο Δεσιμαίς, ἐξηκολούθησεν ὁ βαρόνος, δύνασθε νὰ μὴ ἐμ- ποδίσῃτε τὴν καταστροφὴν! Εἶπατε, κόρη μου, δύνασθε; Ὁ! δὲν σᾶς καθικετεῖω ἐγὼ! ἐγὼ εὐρίσκω καταφύγιον ἐν